

Изъ науката и живота

(Продължение отъ 3 стр.)

Декизировка подъ водата

Обикновениятъ морски ракъ, когато живѣе по пѣсъчно дъно съ единъ цвѣтъ, облича сива, жълтеника или зеленика дреха. Ако, напротивъ живѣе въ каменисти мѣста, дето разпръсналитъ камъни и водорасли образуватъ цвѣтна мо-

зайка, той се приспособява къмъ тая многоцвѣтна срѣда и черупката му се покрива съ неправилни, черни и червени петна; това е истинска декизировка. Какъ става това любопитно явление, тази реакция на цвѣтовете на срѣдата, върху сѫществото, което живѣе въ нея? Науката още не е отговорила на този въпросъ.

Другъ единъ ракъ, голъмиятъ морски паякъ, съ тѣнки и много дълги крака, за да се скрие, инстинктивно покрива черупката си съ цѣло руно водорасли. Той прикрепва на гърба си малки парчета водорасли, които хващатъ, развиватъ се и скоро образуватъ защитително облѣкло. Когато това облѣкло стане много голъмо и започне да пречи, ракътъ го изтръгва и го замѣства съ нови малки парчета водорасли.

Промѣнящи се цвѣтове

Всички сте чули да се говори за Хамелеона, влѣчо, което се срѣща по топлите мѣста на Европа. То има свойство да промѣня цвѣта си и да се уединява съ предметите всрѣдъ които се намира. По този начинъ то става почти невидимо и така избѣгва враговете си и дебне по сигурно плячката си. То стои въ пълна неподвижност и когато нѣкое наѣкъто мине на близо, то спушта езика си на върха на който има смукало и което толкова се разтѣга, че може да стане дълго колкото самото животно.

Окотоподѣтъ и другите мекотѣли отъ сѫщото семейство — сепията, калмара, иматъ въ кожата си зърнести нараствати съ разни цвѣтове, които тѣ могатъ да държатъ скрити, или да ги показватъ на повърхността на кожата когато искатъ. Тогава тѣ взиматъ цвѣта на пѣсъка или на камъните и не се различаватъ отъ тѣхъ.

Ползотворно преправяне

Единъ паякъ въ южна Франция, нареченъ отъ учениците Томизусъ Онуистусъ съ промѣня цвѣта си въ розовъ, зеленъ или бѣлъ, споредъ цвѣта на растението „Чадърче“ по което той стои и дебне на сѣкомитъ.

Видовете на едно цѣло племе пеперуди, сезиитъ иматъ форма и цвѣтове които ги правятъ де приличатъ на опасни насѣкоми. Представете си колко е полезно за една слаба и съвсемъ безвредна пеперуда да прилича на пчела, оса или стършелъ които живятъ яростно всѣки, които ги пипне.

Дори и у растенията се срѣщатъ примѣри отъ запазване чрезъ приликата. Нѣкои орхидеи отъ топлите страни ни имитиратъ насѣкоми — пеперуди, пчели, паяци, мухи. Тая прилика сигурно има за цель да привлѣче истинските насѣкоми, за да ги оорашатъ.

Страница на читателите ни - сътрудници

Нашиятъ артистъ-рибаръ

Нашиятъ артистъ рибаръ Храновъ Пантелеј една сутринъ рано тръгна къмъ рѣката Шириней.

И следъ два-три часа пътъ пристигна тамъ изморенъ и напълни съ храна своя тѣсть, дебель коремъ.

Вѣдицата приготви си и съ нея залови се едра риба той да хване и предъ своите другари

поне веднѣжъ да се похвали. Часъ, два, три, петь, времето минава и започна по-полека

обѣдъ вечъ да става. Ей го Пантето въвъ потъ плава той горкия но нали на риба едра

той е мераклия. Обѣдътъ отдавна мина планде ще настане а Пантето още чака

риба да се хване. Съсъ лице почевенѣло, съ разтреперани крака, гледа тапата въ водата

МАЛКА АНКЕТА

Драги читатели, краятъ на V-та годишнина на „Пѣтка“ наближава. Искаме да направимъ една малка анкета между васъ, да се вслушаме въ вашето мнение, да чуемъ вашите желания. Предлагаме ви следните въпроси, на които желаемъ да ни отговорите:

1. Кой романъ отъ дадениетъ тази година най-ви хареса и изобщо какви романи харесвате.

2. Каквътъ новъ отдѣлъ би могълъ да се въведе въ Пѣтка или пъкъ нѣкой отъ досегашните да се съкрати или премахне, а другъ да се разшири.

3. Интересенъ ли ви е отдѣла на нашите читатели-сътрудници. Да сѫществува или не.

4. Кажете си мнението за отдѣла „Изъ науката и живота“ и ни съобщете изъ коя областъ на науката още не сме ви дали нищо, което ви интересува.

кога ще заиграе тя. Вече мракъ покри земята, а нашиятъ рибаръ все чака наоколо е всичко тихо

салъ жаба негде квака. Нашиятъ чичо Пантелеј въ тѣмнината непрогледна часовника си той погледна

Бѣ дванайсетъ точно. Бре! Пуста нощъ ти що дойде! Вѣдицата се разшава въ рѣгетъ на рибarya,

той я бѣзо издигна и... ? ! ? !

Нашиятъ артистъ рибаръ Храновъ Пантелеј,

връща се отъ риболовъ ни живъ, ни умрълъ. Срамъ за него е голъмъ, че вмѣсто петдесетъ рибета,

той хваналъ е днеска само двѣчки клещави жабета. А рибите отъ рѣката, на отиване му викатъ:

„Хайде, чичо Пантелеј, утре рано при зори ти при нази пакъ дойди Съ червейчета отъ любрето пакъ ни славно нахрани!“

Коприница, 1936 г.

Миша Здравковъ
Илюстрирана Росица Маичева
III кл. — София

Густавъ Адолфъ и дуела

Това е единъ отъ анекdotите, най-много повтаряни, изъ живота на този монархъ.

Густавъ Адолфъ, шведски кралъ, забранилъ дуела, подъ страхъ за наказание съ смърть.

Известно време, следъ тази заповѣдь, двама висши офицери отъ неговата армия, следъ като се скарали, помолили краля да имъ позволи да се биятъ на дуель.

Густавъ, макаръ и възмутенъ отъ това незачитане на заповѣдта му и това предложение, позволилъ да се биятъ по искания начинъ. Той пожелалъ сѫщо да дойде като свидетелъ на дуела и имъ съобщилъ часа и мястото на срѣщата и самъ се явилъ тамъ съ едно отдѣление пехота, което забранило противниците.

— Сега, господа, казаъ Густавъ, обрѣтайки се къмъ тѣхъ, почнете дуела и продължавайте, докато единъ отъ въсъ падне мъртвъ отъ шлагата на другия.

Следъ това заповѣдалъ да извикатъ военния палачъ:

— Ти, казаъ той съ високъ гласъ на палача, ще отрѣжешъ веднага главата на победителя.

При тѣзи думи, двамата противници останали като грѣмнати.

После, признавайки грѣшката си, поискали извинение отъ краля.

Отъ тогава, въ шведската армия, никога до сега, не е ставало въпросъ за дуель.

Кузманъ Любомировъ

На върха

Стоя на връхъ планински лети ми погледа напредъ, Къмъ планините исполнен и върхове ми срѣща погледа на вредъ

Обвити съ облачета, заснѣжени, редятъ сесь гордо вдигнатъ взоръ, въ небето синъ устремени съ гори отъ вѣчно зеленъ боръ.

Редятъ се гори отъ букъ и моянъ дѣбъ, а между тѣхъ поточета играви подскачатъ гонятъ се отъ рѣтъ на рѣтъ и стигатъ уморени най-подире въ буйните и изкалини ниви.

София Ильо Илиевъ

Нашата козичка.

Имаме си козленце Шарено яренце, Пъргаво игриво, На челцето малко сиво. Съ бодливи е рогчета, Съ сини оченца,

Като на котенца. Кръстихме го Величка, Нашта мила козичка,

Че тя малкѣше ще ни дава, Да ни е жива и здрава.

А пъкъ до година, Тя ще си има Малко яренце, Сладко сугаренце.

Ст. Влад. уч. IV отд.

За перото

Единъ младежъ казва на гаритѣ си:

— Азъ живѣя отъ моето перо

Единъ отъ приятелите му казва полугласно на единъ другъ

— Мисля, че този приятелъ казва самата истиня, защото той мина на времето се въ писане на писма до приятелите си, съ молби за заеми.

Свикналиятъ нощенъ пазачъ

Собственика на магазина къмъ нощния пазачъ:

— При мене денътъ не е 8 ча совъ. Трѣба да се стои въ ма газина отъ 7 часа вечеръта до 9 часа сутринта. Ще можете ли да стоятъ толкова време?

Нощниятъ пазачъ. — Да, азъ съмъ свикнали. Бѣхъ въ затворъ цѣли 7 години.

Въ влака

Кондукторъ-контрольоръ. — Но господине, по този билетъ вие нѣмате право да пътувате съ бързия влакъ.

Пътникъ. — Добре! Кажете на машиниста да кара по-бавно!

Превъзъ отъ френски: Кузманъ Любомировъ Пловдивъ

Ученичка

Мими стана ученичка нова табла и купиха. Пенка нейната сестричка нарисува малка птичка

Съ никой вече не играе, за игра пѣкъ — хичъ не хасе че е станале втораче, Отъ настъ педя по-голъмъ.

I купл. Севда Манова II Тодорка Павлова

Малки задачки

I. Име съмъ на едно отъ годишните времена. Замени първата ми буква съ друга и ще получишъ име на човѣкъ. После пакъ замени първата буква и ще получишъ част отъ лото на едно домашно животно.

II. Име съмъ на тропическо растение. Замени първата ми буква съ друга и ще получишъ имъ за съдане, което въ последно време го много употребяватъ.

III. Име съмъ на нѣщо, което се употребява за глобяване на части при различни предмети. Замени първата ми буква съ друга и ще получишъ имъ, което се употребява най-много въ болниците, па другаде.

Печатница „Радикалъ“